

Sygn. akt II W 614/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 listopada 2017r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Joanna Urbańska - Czarnasiak

Protokolant: st. sekr. sąd. Małgorzata Łuczak

w obecności oskarżyciela /-/

po rozpoznaniu w dniu 15 września 2017r. oraz 2 listopada 2017r.

sprawy przeciwko

N. S.

synowi T. i M. zd. G.

ur. (...) w K.

obwinionego o to, że:

w dniu 4 listopada 2016r. o godz. 07:35 na drodze publicznej w K. na ul. (...), kierując samochodem osobowym marki F. (...) o nr rej. (...) dopuścił się przekroczenia prędkości o 23 km/h, tj. w miejscu, gdzie obowiązuje prędkość 60 km/h poruszał się z prędkością 83 km/h

- tj. za wykroczenie z art. 92a kw

1. obwinionego **N. S.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wypełniającego znamiona wykroczenia z art. 92a kw i za to na podstawie art. 92a kw wymierza mu karę grzywny w kwocie 150,00 /sto pięćdziesiąt/ złotych,
2. na podstawie art. 119 kpw w zw. z art. 627 kpk zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 130,00 /sto trzydzieści 00/100/ złotych tytułem zryczałtowanych wydatków postępowania oraz opłaty od wymierzonej kary.

SSR J. C.

Sygn. akt II W 614/17

UZASADNIENIE

Obwiniony N. S. jest synem T. i M. z domu G., ma 25 lat. Jest żonaty i nie posiada nikogo na swoim utrzymaniu. Z zawodu jest informatykiem. Utrzymuje się z pracy wykonywanej na podstawie umowy o pracę, uzyskując ok. 1800,00 zł. netto miesięcznie. Nie posiada majątku. Nie był wcześniej karany.

/dowód : wyjaśnienia obwinionego - protokół rozprawy k.41 min.02:14 (k. 17-18,42-43),

informacja o wpisach w ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu

drogowego k. 15 /

W dniu 4 listopada 2016r. kierował samochodem osobowym marki F. (...) o nr rej. (...). Na miejscu pasażera siedziała jego żona K. S.. Poruszał się z miejscowości N. w kierunku centrum K. ulicą (...). Na początku obwiniony poruszał się prawym pasem ruchu. W momencie, gdy na prawy pas ruchu wjechał samochód ciężarowy poruszający się z niewielką prędkością, obwiniony zmienił pas ruchu na lewy. Przed zmianą pasu ruchu obwiniony przepuścił jadący lewym pasem samochód osobowy marki A., który oddalał się od nich ze znaczą prędkością. W pewnym momencie samochód zaczął hamować.

/ dowód: wyjaśnienia obwinionego - protokół rozprawy k.41 min.02:14 (k. 17-18,42),

zeznania świadka K. S. k. 41 min. 00:54:28 (k. 13-14, 43v-44v /

O godz. 07:35 na ul. (...), koło posesji nr (...) w miejscu, gdzie obowiązuje prędkość do 60 km/h obwiniony poruszał się lewym pasem ruchu przy środku jezdni od kierunku msc. N. z prędkością 83 km/h. Pełniący w tym miejscu służbę funkcjonariusz policji dokonał jego pomiaru prędkości. Policjant stał przy krawędzi jezdni patrząc w kierunku jazdy pojazdu F. (...), którym poruszał się obwiniony.

/ dowód : notatka urzędowa k. 3

zeznania świadka P. C. k. 41 min.00:25:48 (k . 4-6, 43-43v),

zeznania świadka R. K. k. 75 min. 00:01:42 (k. 7-8, 76-76v),

notatka urzędowa k. 1/

Prędkość poruszania się samochodu obwinionego została zmierzona laserowym miernikiem pomiaru prędkości pojazdów (...) o numerze fabrycznym (...), rok produkcji 2012r., posiadającym aktualne świadectwo legalizacji. Urządzenie zgodnie z instrukcją użytkownika przeszło w tym dniu test automatyczny i test kalibracyjny, który sprawdza czy kropka celownicza pokrywa się z wiązką lasera. Wszystkie testy przeszły pozytywnie. Obwiniony przekroczył prędkość o 23 km/h, czas wykonania pomiaru to 23s., a odległość dokonania pomiaru to 186,3m.

/ dowód : notatka urzędowa - k. 1

świadectwo legalizacji ponownej - k. 2

zeznania świadka P. C. k. 41 min. 00:25:48 (k . 4-6, 43-43v),

zeznania świadka R. K. k. 75 min. 00:01:42 (k. 7-8, 76-76v) /

Po dokonaniu pomiaru prędkości kierujący dokonał zmiany pasa ruchu którym się poruszał na prawy i wtedy został zatrzymany przez funkcjonariuszy. Okazano mu na wyświetlaczu miernika prędkość oraz czas dokonania pomiaru. Oświadczył, że jadący przed nim pojazd jechał szybciej i odmówił przyjęcia mandatu.

dowód: wyjaśnienia obwinionego - protokół rozprawy k.41 min.02:14 (k. 42-43v),

zeznania świadka P. C. k. 41 min. 00:25:48 (k . 4-6, 43-43v),

zeznania świadka R. K. k. 75 min. 00:01:42 (k. 7-8, 76-76v),

notatka urzędowa k. 1

Obwiniony N. S. został przesłuchany w charakterze sprawcy wykroczenia. Nie przyznał się do zarzucanego mu czynu twierdząc, że pomiar jego pojazdu nie dotyczył jego pojazdu, tylko samochodu marki A. (...), który jechał przed samochodem obwinionego ze znaczną szybkością. Według obwinionego auto to oddalało się od niego, a on jechał wtedy ze stałą prędkością 50 km/h.

Przed Sądem obwiniony również nie przyznał się do zarzucanego mu czynu podtrzymując wyjaśnienia złożone w postępowaniu przygotowawczym. Jednocześnie wskazał, że wiedział, iż przy drodze stoi gdzieś patrol policji, gdyż samochody z naprzeciwka mrugały im światłami. On poruszał się z prędkością 50 km/h i dziwił się z żoną, że kierujący samochodem a. tak szybko jedzie. Dodał, że na liczniku miał na pewno mniej niż 60 km/h ponieważ w momencie gdy samochód jadący przed nim tak szybko przyśpieszał, to on z ciekawości spojrzął na licznik. Według niego to była jego najwyższa prędkość na tej drodze.

Dokonując oceny materiału dowodowego w niniejszej sprawie Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom obwinionego N. S. co do jego twierdzeń, że nie jechał z prędkością zmierzoną przez funkcjonariusza oraz jego wyjaśnieniom, że prędkość ta była prawdopodobnie prędkością samochodu jadącego przed nim. Oceniając wyjaśnienia obwinionego w tym zakresie należy zauważyć, iż zebrany w sprawie materiał dowodowy daje podstawy do przyjęcia, iż funkcjonariusz w sposób prawidłowy – zgodny z instrukcją obsługi urządzenia – dokonał pomiaru prędkości kierowanego przez obwinionego samochodu. Urządzenie w tym dniu było sprawne (posiadało aktualne świadectwo legalizacji wydane na podstawie rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 17 lutego 2014r. w sprawie wymagań, którym powinny odpowiadać przyrządy do pomiaru prędkości w ruchu drogowym ..), żadna z osób nie wskazywała na złe warunki pogodowe, a samochód A. (...) jadący przed samochodem był dość znacznie od niego oddalony z uwagi na większą prędkość. Ponadto w myśl instrukcji obsługi laserowy miernik prędkości (...) 20-20 100LR jest ręcznym miernikiem prędkości i odległości, które posiada takie właściwości, które umożliwiają jego prace w trudnych warunkach atmosferycznych i pozwalają dokonać pomiaru prędkości pojazdów w ruchu z pobocza drogi, nad drogą oraz z wnętrza nieporuszającego się samochodu, przy czym celownik optyczny tego urządzenia umożliwia wybór dowolnego celu na drodze, niezależnie od liczby pojazdów oraz pasów ruchu.

W ocenie Sądu są zatem w pełni wiarygodne zeznania funkcjonariuszy policji, którzy dokonywali pomiaru prędkości samochodu kierowanego przez N. S., bowiem posiadali oni odpowiednią wiedzę w zakresie obsługi laserowego miernika prędkości, a ich zeznania były logiczne i spójne. Zauważyć należy, iż w swych zeznaniach obaj świadkowie podkreślali, że fakt poruszania się przed samochodem obwinionego innego samochodu nie ma znaczenia biorąc pod uwagę zasadę działania tego urządzenia. Laserowa wiązka nakierowana na przednią część pojazdu, który namierzają bardzo szybko się odbija, następuje powrót wiązki i odczytanie prędkości. Świadek P. C. podkreślał, że nie ma takiej możliwości żeby zmierzył prędkość innego pojazdu, a inny zatrzymał do kontroli. Wskazał, iż od ok. 5 lat pracuje na tym urządzeniu i przeszedł odpowiednie przeszkolenie w tym zakresie. Podał przy tym, iż istnieje taka możliwość, że przed obwinionym jechał jakiś pojazd, który namierzał ale z uwagi na jego hamowanie nie namierzył prędkości. Wtedy mógł nakierować urządzenie na inny samochód. Świadek R. K. wskazywał przy tym, że wystarczy kilka sekund aby zmierzyć szybkość danego samochodu.

Oceniając zebrany materiał dowodowy zauważyć należy, iż podczas pierwszego przesłuchania obwiniony nie wspominał, iż w momencie kiedy oddalał się od niego samochód A. (...) spojrzął na swój zegar, który pokazywał według niego wartość poniżej 60 km/h. Nie wskazywał wtedy również, że przypuszczali z żoną, iż stoi przed nimi policja, gdyż mrugały im inne samochody. Nie mówiła również o tym w postępowaniu przygotowawczym żona obwinionego. Podobnie jak obwiniony wskazywała na te okoliczności dopiero przed Sądem. To powoduje iż wyjaśnienia obwinionego oraz zeznania jego żony w zakresie szybkości z jaką się poruszali są dla Sądu mało wiarygodne i stanowią jedynie przyjętą linię obrony przez obwinionego.

Za wiarygodne należało uznać także zaliczone w poczet materiału dowodowego dokumenty albowiem zostały one sporządzone przez uprawnione organy w ramach przysługujących im kompetencji. Ponadto nie budziła wątpliwości także sprawność urządzenia, za pomocą którego dokonywano pomiaru prędkości, gdyż posiadało ono ważne świadectwo legalizacji.

Zarówno dokumenty, jak i zeznania świadków P. C. i R. K. potwierdzają fakt popełnienia przez N. S. wykroczenia. Podkreślenia wymaga, iż obwiniony nie kwestionował sprawności urządzenia, którym dokonany został pomiar.

Sąd zważył, co następuje

Obwiniony swym zachowaniem opisanym we wniosku o ukaranie wyczerpał ustawowe dyspozycje art. 92a kw, albowiem w dniu 4 listopada 2016r. o godz. 07:35 na drodze publicznej w K. na ul. (...) kierował samochodem osobowym marki F. (...) o nr rej. (...) z prędkością 83 km/h w miejscu, gdzie obowiązuje prędkość 60 km/h i przekraczając dozwoloną prędkość w terenie zabudowanym o 23 km/h.

Przedmiotem ochrony art. 92a k.w. jest porządek i bezpieczeństwo ruchu drogowego. To, czy jest ono groźne tylko dla porządku ruchu, czy także dla jego bezpieczeństwa, zależne jest od zakresu tego przekroczenia i warunków ruchu. Może ono prowadzić do groźnych następstw, włącznie z wypadkiem drogowym. Zachowanie sprawcze przy tym wykroczeniu polega na niezastosowaniu się do ograniczenia prędkości. Niezastosowanie się polega na niepodporządkowaniu się ograniczeniom prędkości, w którego rezultacie dochodzi do przekroczenia jej dopuszczalnych granic. W prawie o ruchu drogowym górne granice prędkości ustalone są w zależności od rodzajów: obszaru, pojazdu, drogi oraz pory roku. Zgodnie z art. 20 ust 1 ustawy z dnia 20.06.1997 r. prawo o ruchu drogowym (Dz.U. 2005 nr 108 poz. 908 ze zm.) prędkość dopuszczalna pojazdu lub zespołu pojazdów na obszarze zabudowanym w godzinach 5⁰⁰-23⁰⁰ wynosi 50 km/h, z zastrzeżeniem ust. 2. , który stanowi, iż prędkość dopuszczalna pojazdu lub zespołu pojazdów w strefie zamieszkania wynosi 20 km/h.. W miejscu dokonania pomiaru obowiązywała prędkość 60 km/h. Wykroczenie z art. 92a kw jest powszechne. Popęlnić je można umyślnie, jak i nieumyślnie.

Obwiniony w toku postępowania kwestionował fakt kierowania pojazdem z prędkością 83 km/h, wskazując, iż funkcjonariusz dokonał pomiaru samochodu jadącego przed nim, który poruszał się ze znaczą szybkością. Odnosząc się do zarzutu obwinionego, należy podnieść, że

z dołączonej do akt instrukcji obsługi wynika, że tak dokonany przez funkcjonariusza pomiar został dokonany w sposób prawidłowy. I nie ma żadnych podstaw, by podważać umiejętności funkcjonariusza dokonującego pomiaru, tym bardziej trudno jest mu zarzucić jego złe intencje, które miałyby polegać na tym, że zmierzył prędkość wcześniej jadącego samochodu, a następnie okazał ją obwinionemu.

Biorąc pod uwagę porę dnia (był widno) i odległość 186,3m samochodu od urządzenia w momencie dokonania pomiaru oraz czas pomiaru 23 sek., należy uznać, iż pomiar został dokonany w sposób jak najbardziej prawidłowy.

Według świadectwa legalizacji urządzenie, którym dokonano pomiaru prędkości samochodu prowadzonego przez N. S. miało aktualną legalizację. W ocenie Sądu tylko w przypadku braku świadectwa legalizacji nie ma żadnej pewności ani dowodu w rozumieniu prawnym, że urządzenie było w tym dniu sprawne i prawidłowo mierzyło prędkość jazdy samochodów.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd uznał obwinionego za winnego popełnienia zarzucanego mu we wniosku o ukaranie wykroczenia z art. 92a k.w. i za to na podstawie art. 92a k.w. wymierzył mu karę grzywny w wysokości 150 zł. Sąd orzekając o karze przyjął jako okoliczność obciążającą fakt nagminności przestępstw o podobnym charakterze. Jednocześnie Sąd uznał, że wymierzona kara będzie najodpowiedniejszą i jednocześnie dolegliwą biorąc pod uwagę społeczną szkodliwość czynu oraz sytuację materialną i rodzinną obwinionego. W ocenie Sądu wymierzenie kary grzywny w wysokości 150 złotych jest wystarczające dla osiągnięcia celów kary, tym bardziej, że obwiniony nie był uprzednio karany.

Na podstawie art. 118 § 1 i 3 k.p.w, sąd obciążył obwinionego zryczałtowanymi kosztami sądowymi oraz opłatą od wymierzonej kary grzywny. Obwiniony bez uszczerbku dla swojej sytuacji finansowej jest w stanie ponieść ciężar zryczałtowanych kosztów sądowych i opłat, które wyniosły w niniejszej sprawie 130,00 złotych.

P. religijna i przyrzeczenie w postępowaniu karnym oraz wykroczeniowymPrzesłanki dopuszczalności postępowania mandatowego w przypadku zarejestrowania przekroczenia dozwolonej prędkości

SSR J. C.